

همه‌گیری‌شناسی اختلالات روانپزشکی در استان یزد (سال ۱۳۸۰)

دکتر محمد رضا محمدی^۱، سید عباس باقری‌یزدی^۲، دکتر مهدی رهنگر^۳، دکتر جلیل عقی^۴، دکتر رضا ابیهت^۵

چکیده

مقدمه: بار اختلالات روانپزشکی در کشورهای پیشرفته تا حد زیادی به وسیله پرسش‌نامه‌های غربالگری و مصاحبه بالینی ساختار یافته شده، ولی بررسی بار اختلالات روانپزشکی در کشور ما محدود و تعداد مطالعات انجام شده کم می‌باشد. برنامه‌ریزی برای ارایه خدمات اساسی بهداشت روان به افراد، نیازمند آگاهی از وضعیت موجود بیماری روانی در جامعه است. روش بررسی: این مطالعه با هدف بررسی همه‌گیری‌شناسی اختلالات روانی در افراد ۱۸ سال به بالای مناطق شهری و روستایی استان یزد انجام گرفت. نمونه مورد مطالعه با روش نمونه‌گیری تصادفی خوش‌های و سیستماتیک از بین خانوارهای موجود استان یزد انتخاب گردید و از طریق تکمیل پرسش‌نامه اختلالات عاطفی و اسکیزوفرنیا (SADS) Touswest کارشناسان روانشناسی در استان، جمعاً ۴۱۹ نفر مورد مطالعه قرار گرفتند. تشخیص گذاری اختلالات براساس معیارهای طبقه‌بندی DSM-IV می‌باشد. نتایج: یافته‌های این بررسی نشان داد شیوع انواع اختلالات روانپزشکی در استان ۱۵/۲۷ درصد می‌باشد که این شیوع در زنان ۲۵ درصد و در مردان ۱۵/۶ درصد بوده است. اختلالات اضطرابی و خلقی به ترتیب: ۶/۲۰ و ۵/۴۹ درصد، شایع‌ترین اختلالات روانپزشکی در استان بودند. شیوع اختلالات پسکوتیک در این مطالعه ۰/۹۶ درصد، اختلالات عصی - شناختی ۱/۱۵ درصد و اختلالات تجزیه‌ای ۰/۴۸ درصد بوده است. در گروه اختلالات خلقی، افسردگی اساسی با ۴/۷۷ درصد و در گروه اختلالات اضطرابی، اختلال استرس پس از رویداد آسیب‌زا با ۱/۹۱ درصد، شیوع بیشتری داشته‌اند. در این مطالعه ۱۰/۵۳ درصد افراد مورد مطالعه دچار حداقل یک اختلال روانپزشکی بوده‌اند. شیوع اختلالات روانپزشکی در استان در افراد گروه سنی ۱۵/۶۰ درصد، افراد طلاق گرفته یا حدا شده با ۶۶/۶۷ درصد، افراد ساکن در شهریزد با ۱۱/۷۹ درصد، افراد با تحصیلات ابتدایی با ۱۵ درصد، افراد بی‌سواد با ۱۱/۷۶ درصد و افراد خانه‌دار با ۱۵/۵۶ درصد بیش از گروه‌های دیگر بوده است. نتیجه گیری: نتایج این تحقیق مسئولیت سیاست گذاران و برنامه، بیان بهداشتی استان یزد و کشور را در رابطه با تدوین برنامه‌های عملی و اجرایی بهداشت روان بیش از پیش روشن می‌سازد.

واژه‌های کلیدی: همه‌گیری‌شناسی، شیوع، اختلالات روانپزشکی، پرسش‌نامه اختلالات عاطفی و اسکیزوفرنیا (SADS)، یزد

- ۳- عضو هیئت علمی گروه آمار دانشگاه علوم پزشکی و توانبخشی - تهران
- ۴- دکترای داروسازی، محقق مرکز ملی تحقیقات علوم پزشکی کشور
- ۵- پژوهشک علومی، سازمان بهزیستی استان یزد

- ۱- استاد و مدیر گروه روانپزشکی، فوق تخصص روانپزشکی کودک و نوجوان دانشگاه علوم پزشکی تهران، مرکز تحقیقات روانپزشکی و روانشناسی بالینی.
- ۲- کارشناس ارشد روان‌شناسی بالینی، اداره سلامت روان، وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

مقدمه

مسئولین و دست‌اندرکاران بهداشتی، آموزشی و درمانی را نسبت به اهمیت و حجم مشکل اختلالات روانی در استان حساس نماید و زمینه ارایه خدمات اساسی بهداشت روان به ساکنین مناطق شهری و روستایی استان یزد فراهم گردد.

روش بررسی

این مطالعه توصیفی - مقطعی در سال ۱۳۸۰ انجام گردید. نمونه مورد مطالعه به شیوه‌ی نمونه‌گیری تصادفی خوش‌های و سیستماتیک از بین خانواده‌های فهرست شده در دفاتر آماری موجود در مرکز بهداشت استان یزد انتخاب گردیدند. بدین ترتیب که از بین ۱۶۷۰۴۹ خانوار موجود، ۱۱۰ خانوار در قالب ۲۲ خوش ۵ خانواری تبیین و افراد ۱۸ سال و بالاتر این خانوارها مورد مطالعه قرار گرفتند. ابزار مورد استفاده در این پژوهش پرسشنامه اختلالات عاطفی و اسکیزوفرنیا (SADS) بود که توسط اسپیتر و همکاران طراحی شده است (۱۰) لذا همزمان با تجدید نظر در DSM-IV فرم‌های متنوعی از SADS تدوین شده و تدريجیاً تکامل یافته است. تحقیقاتی که در مورد اعتبار و روایی این آزمون انجام گرفته نشان‌دهنده معتبر بودن این آزمون است. برای مثال در مطالعه سیمپسون و همکاران (۲۰۰۲)، روایی تشخیصی دوره‌های افسردگی، مانیا و هیپomanیا با SADS به دو روش محاسبه شده است. در روش اول که از طریق ضریب توافق محاسبه شد، توافق کاملی بین نمره‌گذاران در مورد هر سه اختلال وجود داشته است. در روش دوم که مبتنی بر آزمون مجدد بود. ضریب کاپا در مورد مانیا، هیپomanیا و افسردگی اساسی به ترتیب ۰/۸۳، ۰/۷۲ و ۰/۰۱ بود. در بهترین سطح برآورد ضرایب کاپا، برای بیماری‌های دوقطی نوع یک، دوقطی نوع دو و تک‌قطبی راجعه به ترتیب ۰/۹۹، ۰/۹۸ و ۰/۹۰ بود. این نتایج مبنی روایی بسیار بالای SADS در تشخیص گروه‌های بیمار در این مطالعه است^(۱۱). براساس یافته‌های این برنامه می‌توان اختلالات را در یک مرحله غربالگری و تشخیص گذاری نمود. پس از ترجمه سوالات پرسشنامه SADS به زبان فارسی، مجددأً توسط دو نفر مسلط به زبان انگلیسی (دوزبانه) به زبان انگلیسی برگردانده شد و پس از تأیید ترجمه، آماده اجرای آزمایشی گردید. به منظور

همه‌گیری‌شناسی اختلالات روانپزشکی، شاخه‌ای از پژوهش در علوم رفتاری است که نحوه‌ی توزیع این بیماری‌ها در جامعه را مورد مطالعه قرار می‌دهد^(۱).

هرچند وجود بیماری‌های روانی در جوامع مختلف از قرن‌ها پیش مورد تأیید قرار گرفته است لیکن در طی قرن بیستم بود که روش‌های آماری برای برآورد حجم این مشکلات مورد استفاده قرار گرفت^(۲). در گذشته بررسی‌های همه‌گیری‌شناسی اختلالات روانی با مراجعه به پرونده‌ی بیماران و اطلاعات بدست آمده از افراد کلیدی انجام می‌شد اما با تهیه و تدوین پرسشنامه‌های غربالگری و مصاحبه‌های بالینی استاندارد، امروزه تا حد زیادی حجم بیماری‌های روانی در جهان شناسایی شده است^(۳).

هرچند امروزه حجم مشکلات بیماری‌های روانی در کشورهای مختلف جهان شناخته شده‌اند، لیکن به دلیل متنوع بودن ابزارهای غربالگری و تشخیصی، تکنیک‌های مصاحبه و تفاوت در روش‌های نمونه‌گیری و طبقه‌بندی‌های مختلف مورد استفاده، بسیار متغیر و متفاوت برآورد شده‌اند. به طوری که این میزان‌ها از ۷/۳ درصد تا ۳۹/۸ درصد متغیر بوده است^(۴).

مطالعات همه‌گیری‌شناسی اختلالات روانی شده در ایران نیز دلالت بر متغیر بودن میزان شیوع این اختلالات از ۱۱/۹ تا ۳۰/۲ درصد را دارند^(۵). در یک بررسی که به منظور تعیین شیوع اختلالات روانپزشکی در مناطق روستایی میبد یزد انجام گرفت میزان شیوع این اختلالات ۱۲/۵ درصد بوده است^(۶). در بررسی دیگری که در مناطق شهری یزد انجام گرفت میزان شیوع این اختلالات ۱۸/۶ درصد بوده است^(۷). میزان شیوع اختلالات روانپزشکی براساس مطالعه وضعیت سلامت روان افراد ۱۵ سال و بالاتر استان که در قالب طرح ملی «سلامت و بیماری» در سال ۱۳۷۸ انجام گرفت ۱۱/۷ درصد بوده است^(۸).

برنامه‌ریزی مناسب در راستای ارایه خدمات بهداشت روان به افراد جامعه، نیازمند اطلاعات پایه، بررسی‌های همه‌گیری‌شناسی و شناخت حجم مشکل می‌باشد. لذا این مطالعه در نظر دارد با انجام مطالعه همه‌گیری‌شناسی اختلالات روانی،

نتایج

در این مطالعه جمماً ۴۱۹ نفر مورد مطالعه قرار گرفتند که از این تعداد ۲۰۴ نفر زن (۴۸/۶ درصد) و ۲۱۵ نفر مرد (۵۱/۴٪) بودند. نتایج بررسی نشان داد که با استفاده از پرسشنامه SADS، ۶۴ مورد اختلال روانپردازی (۱۵/۲۷ درصد) در افراد مورد مطالعه وجود داشته که این میزان در زنان ۲۵ و در مردان ۶/۰۵ درصد بوده است. اطلاعات مربوط به شیوع انواع اختلالات روانپردازی در استان یزد در جدول (۱) و اطلاعات مربوط به شیوع حداقل یک اختلال روانپردازی در افراد مورد مطالعه در جدول (۲) آورده شده است.

طبق اطلاعات جدول ۱، میزان شیوع انواع اختلالات خلقی ۵/۴۹ درصد بوده که این میزان در زنان ۹/۳۱ و در مردان ۴/۷۷ درصد بوده است. میزان شیوع افسردگی اساسی درصد، افسردگی جزئی (ماینور) ۰/۲۲ درصد و اختلال هیپومانیک و مانیک ۰/۴۸ درصد بود. میزان شیوع اختلالات پسیکوتیک، ۰/۹۶ درصد بوده که این میزان در زنان ۱/۹۶ درصد بوده است. شیوع انواع اختلالات اضطرابی ۰/۶۰ درصد بوده که در زنان ۱۱/۲۷ درصد و در مردان ۱/۴۰ درصد بوده است. شایع ترین اختلال در گروه اختلالات خلقی، افسردگی اساسی و در گروه اختلالات اضطرابی، اختلال استرس پس از رویداد آسیب‌زا بوده است. شیوع اختلالات عصبی - شناختی ۲/۱۵ درصد بود که این میزان در مردان ۲/۳۳ و در زنان ۱/۹۶ درصد بوده است. شیوع اختلال صرع در استان ۱/۶۷ درصد و زوال عقل ۰/۴۸ درصد بود. میزان شیوع انواع اختلالات تجزیه‌ای ۰/۴۸ درصد بوده که در زنان ۴/۹ درصد و در مردان ۰/۴۷ درصد بوده است. همانطور که یافته‌های این مطالعه نشان می‌دهد در مجموع ۱۰/۵۳ درصد افراد حداقل از یک اختلال روانپردازی رنج می‌برده‌اند که این میزان در زنان ۱۶/۲۶ درصد و در مردان ۵/۱۲ درصد بوده است (جدول ۲).

در زمینه بررسی شیوع انواع اختلالات روانی و متغیرهای دموگرافیک نتایج این بررسی نشان داد:

- بالاترین شیوع اختلالات روانی در این مطالعه مربوط به گروه سنی ۴۰-۶۰ سال با ۱۵/۶۰ درصد و کمترین آن مربوط به گروه

بررسی همه‌گیری شناسی اختلالات منظور نشده در برنامه SADS، سؤالاتی توسط همکاران اصلی طرح و براساس ملاک‌های طبقه‌بندی تشخیصی DSM-IV برای اختلالات صرع، عقب‌ماندگی ذهنی، زوال عقل، تجزیه‌ای و استرس پس از رویداد آسیب‌زا طراحی و به مجموعه سؤالات اضافه گردید.

در راستای بررسی اعتبار محتوای سؤالات، مجموعه سؤالات آزمون توسط تنی چند از روانپردازان صاحب نظر مورد بررسی قرار گرفت و پس از رفع نواقص و تنظیم فرم اصلی، اعتبارسازه و پیش‌بینی آزمون بر روی ۲۰۰ بیمار موجود در بیمارستان روزبه که دارای تشخیص روانپردازی بودند مورد سنجش قرار گرفت. نتایج ارزیابی نشان‌دهنده این بود که مجموعه سؤالات در ارتباط با اختلالات خلقی، اضطرابی، سایکوتیک، صرع، عقب‌ماندگی ذهنی و زوال عقل دارای حساسیت بالاتر از ۷۵ درصد بوده و در مورد اختلال تجزیه‌ای حدود ۴۵ درصد بود. حساسیت آزمون در تشخیص اختلالات شخصیت و سوءصرف مواد پائین بود. داده‌های این پژوهش از طریق مصاحبه حضوری توسط کارشناسان روانشناسی استان یزد گردآوری شده است. این پرسشگران در کارگاه دو روزه‌ای که در محل دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی در تهران برگزار شد، شرکت نموده و با استفاده از شیوه‌های ایفای نقش، ضمن آشنایی کامل با سؤالات و راهنمای پرسشنامه و اجرای آزمایشی بر روی ۵ نفر، توانایی تکمیل پرسشنامه را بدست آورده‌اند. پرسشنامه SADS دارای سؤالات کلیدی است که در صورت پاسخ مثبت به آن، سؤالات مربوط به هر مقیاس ادامه می‌یابد، در نتیجه در صورت عدم وجود بیماری روانی علاوه بر سؤالات دموگرافیک (۲۸ سؤال)، ۱۵ سؤال کلیدی پرسیده می‌شود. بنابراین برای انجام هر مصاحبه حداقل ۳۰ دقیقه برای افراد سالم و ۹۰ تا ۶۰ دقیقه برای بیماران زمان لازم بوده است. ورود اطلاعات و غربالگری داده‌ها با استفاده از Epi Info و استخراج نتایج و مقایسه‌های آماری با استفاده از نرم‌افزار SPSS-10 صورت گرفته است. مقایسه شیوع اختلالات روانپردازی در مردان و زنان مورد مطالعه در هر یک از گروه اختلالات مورد مطالعه با انجام آزمون χ^2 صورت پذیرفته است.

مردان مورد مطالعه مربوط به زنان خانه دار با ۱۶/۵۶٪ بود. اطلاعات مربوط به مقایسه اختلالات روانی بر حسب جنس در استان در جدول (۳) ارایه گردیده است. بررسی ارتباط شیوع اختلالات روانپزشکی و جنسیت افراد در مورد مطالعه، نشاندهنده‌ی این است که بین جنسیت و ابتلاء به اختلالات اضطرابی و خلفی ارتباط معنی دار وجود دارد ($p < 0.05$) اما بین جنسیت و ابتلاء به اختلالات تجربه‌ای و عصبي - شناختي اختلاف معنی داری وجود نداشته است. اطلاعات مربوط به تعداد اختلالات روانپزشکی در جدول (۴) ارایه گردیده است. یافته‌های بررسی همچنین نشان داد که نسبت تعداد اختلال روانپزشکی به تعداد مردان دارای اختلال ۱/۱۸ درصد و زنان ۱/۵۴ درصد بوده است.

سنی ۶۶ سال و بیشتر با ۴/۶۵ درصد بود.

۲- بالاترین میزان شیوع این اختلالات مربوط به افراد ساکن در مرکز استان با ۱۱/۷۹ درصد و کمترین آن مربوط به افراد روستایی با ۷/۴۱ درصد بود.

۳- از نظر تأهل بیشترین میزان شیوع مربوط به افراد همسر طلاق گرفته یا جدا شده با ۶۶/۶۷ درصد و کمترین میزان مربوط به افراد مجرد با ۸/۸۰ درصد بود.

۴- بالاترین شیوع اختلالات روانی مربوط به افراد با تحصیلات ابتدایی (۱۵ درصد)، افراد بی‌سواد ۱۱/۷۶ درصد و کمترین آن مربوط به افراد با تحصیلات متوسطه یا راهنمایی (۶/۵۶ درصد) بود.

۵- از نقطه نظر شغلی، بالاترین شیوع اختلالات روانی در زنان و

جدول ۱: شیوع انواع اختلالات روانپزشکی بر حسب جنس در استان یزد (سال ۱۳۸۰)

						انواع اختلالات	
						اختلالات خلقي	
۴/۷۷	۲۰	۸/۳۳	۱۷	۱/۴۰	۳	افسردگي	
	۰/۲۴	۱	۰/۱۰۰	۰/۴۷	۱	افسردگي جزئي (ماينور)	
	۰/۴۸	۲	۰/۹۸	۰/۱۰۰	۰	اختلالات هيبو ماينيك	
۵/۴۹		۲۲	۹/۳۱	۱۹	۱/۸۷	جمع اختلالات خلقي	
						اختلالات پسيکوتick	
۰/۴۸	۲	۰/۹۸	۲	۰/۱۰۰	۰	اسكیزو فرنزي	
	۰/۴۸	۲	۰/۹۸	۰/۱۰۰	۰	ساير اختلالات پسيکوتick	
	۰/۹۶	۴	۱/۹۶	۴	۰/۱۰۰	جمع اختلالات پسيکوتick	
						اختلالات اضطرابي	
۰/۹۰	۴	۱/۴۷	۳	۰/۴۷	۱	اختلال پانيك	
	۱/۹۱	۸	۲/۹۴	۶	۰/۹۳	۲	اختلال استرس پس از رويداد آسيب زا
	۰/۲۴	۱	۰/۴۹	۱	۰/۱۰۰	۰	اختلال اضطراب منتشر
	۱/۱۹	۵	۲/۴۵	۵	۰/۱۰۰	۰	اختلال وسواس فكري - عملی
	۰/۲۴	۱	۰/۴۹	۱	۰/۱۰۰	۰	اختلال گذر هراسی
	۱/۶۷	۷	۳/۴۳	۷	۰/۱۰۰	۰	اختلال فوبی
۶/۲۰		۲۶	۱۱/۲۷	۲۳	۱/۴۰	جمع اختلالات اضطرابي	
						اختلالات عصبي - شناختي	
۱/۶۷	۷	۱/۶۷	۳	۱/۸۶	۴	صرع	
	۰/۴۸	۲	۰/۴۹	۱	۰/۴۷	۱	زوايل عقل
۲/۱۰		۹	۱/۹۶	۴	۲/۳۳	۵	جمع اختلالات عصبي - شناختي
						اختلالات تجربه‌اي	
۰/۴۸	۲	۰/۴۹	۱	۰/۴۷	۱	نادزدودگي	
	۰/۴۸	۲	۰/۴۹	۱	۰/۴۷	۱	جمع اختلالات تجربه‌اي
۱۰/۲۷		۶۴	۲۵	۵۱	۶/۰۰	جمع كل اختلالات	

جدول ۲: شیوع اختلالات روانپردازی بر حسب جنس، سن، محل سکونت، وضعیت تأهل، تحصیلات و شغل در استان یزد (سال ۱۳۸۰)

جمع		دارای اختلال		متغیرهای دموگرافیک *	
درصد	تعداد	درصد	تعداد	مرد	زن
۱۰۰	۲۱۵	۵/۱۲	۱۱		
۱۰۰	۲۰۴	۱۶/۲۶	۳۳		
۱۰۰	۱۲۳	۷/۳۲	۹		۱۸-۲۵ سال
۱۰۰	۱۰۹	۱۰/۶۰	۱۷		۲۶-۴۰
۱۰۰	۹۷	۱۲/۳۷	۱۲		۴۱-۵۰
۱۰۰	۳۹	۱۰/۲۶	۴		۵۶-۶۵
۱۰۰	۴۳	۲/۶۰	۲		۶۶+
۱۰۰	۱۹۰	۱۱/۷۹	۲۳		مرکز استان
۱۰۰	۱۴۲	۱۰/۵۶	۱۵		سایر شهرها
۱۰۰	۸۱	۷/۴۱	۶		روستا
۱۰۰	۱۲۵	۸/۸۰	۱۱		مجرد
۱۰۰	۲۷۵	۹/۸۲	۲۷		متاهل
۱۰۰	۳	۶۶/۶۷	۲		طلاق گرفته یا جدا شده
۱۰۰	۹	۴۴/۴۴	۴		همسر فوت شده
۱۰۰	۵۷	۱۰/۵۳	۶		تحصیلات عالی
۱۰۰	۸۱	۷/۴۱	۶		دبیرستان
۱۰۰	۶۱	۶/۵۶	۴		متوسطه یا راهنمایی
۱۰۰	۱۲۰	۱۰	۱۸		ابتدایی
۱۰۰	۸۰	۱۱/۷۶	۱۰		پی سواد
۱۰۰	۳۷	۸/۱۱	۳		شغل
۱۰۰	۴۱	۷/۳۲	۳		کارمند
۱۰۰	۳۴	۱۱/۷۶	۴		محصل یا دانشجو
۱۰۰	۶۹	۴/۳۰	۳		آزاد
۱۰۰	۲۷	۰/۰۰	۰		بازنشسته
۱۰۰	۱۳۵	۱۵/۵۶	۲۱		خانه دار
۱۰۰	۳۵	۸/۵۷	۳		بیکار
۱۰۰	۳۴	۲۰/۵۹	۲		سایر مشاغل
۱۰۰	۴۱۹	۱۰/۵۳	۴۴		جمع

*تعداد افراد آزمودنی در بعضی متغیرها به دلیل نامشخص بودن کمتر از تعداد کل نمونه است.

جدول ۳: مقایسه شیوع اختلالات روانپردازی بر حسب جنس در استان یزد (سال ۱۳۸۰)

سطح معنی داری	درجه آزادی	مجدور کای	زنان		مردان		نوع اختلال
			درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	
۰/۰۰۰۸	۱	۱۱/۲۱	۹/۳۱	۱۹	۱/۸۷	۴	اختلالات خلقي
-	-	-	۱/۹۶	۴	۰/۰۰	۰	اختلالات پسيکوسيك
۰/۰۰۰۰	۱	۱۷/۰۰	۱۱/۲۷	۲۳	۱/۴	۳	اختلالات اضطرابي
۰/۹۳۶۰	۱	۰/۰۱	۱/۹۶	۴	۲/۲۳	۰	اختلالات عصبی - شناختي
۰/۹۳۵۱	۱	۰/۲۳	۰/۴۹	۱	۰/۴۷	۱	اختلالات تجزيه اي

جدول ۴: تعداد اختلالات روانپزشکی بر حسب جنس در استان یزد (سال ۱۳۸۰)

جمع		فاقد اختلال		سه اختلال یا بیشتر		دو اختلال		یک اختلال		جنس	
درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد
۱۰۰	۲۱۵	۹۴/۸۸	۲۰۴	۰/۰۰	۰	۰/۹۳	۲	۴/۱۹	۹	۵/۶۷	مرد
۱۰۰	۲۰۴	۸۳/۷۴	۱۷۰	۱/۹۷	۴	۳/۴۵	۷	۱۰/۸۴	۲۲	۴/۶۷	زن
۱۰۰	۴۱۹	۸۹/۴۷	۳۷۴	۰/۹۶	۴	۲/۱۰	۹	۷/۴۲	۳۱	۱۰/۶۷	جمع

بحث

عصی-شناختی ۲/۱۵ درصد می‌باشد که از این میزان ۱/۶۷٪ مربوط به بیماری صرع و ۰/۴۸٪ درصد مربوط به زوال عقل است. نتایج مربوط به بیماری صرع و زوال عقل با یافته‌های ارایه شده توسط کاپلان و سادوک (۱۹۹۸) همخوانی ندارد^(۱۹). ولی میزان مربوط به بیماری صرع با یافته‌های ارایه شده توسط نوربالا د همکاران (۱۳۸۰) تقریباً همخوانی دارد^(۲۰).

آخرین گروه اختلالات مورد بررسی اختلالات تجزیه‌ای است که جمماً ۰/۴۸٪ را به خود اختصاص داده است و در طیف نتایج بدست آمده از سایر بررسی‌های انجام شده در ایران قرار می‌گیرد^(۸).

روش دیگر تجزیه و تحلیل نتایج این مطالعه، بررسی شیوه مبتلایان به اختلالات روانپزشکی می‌باشد که در این مطالعه ۱۰/۵۳٪ برآورد شده است. پژوهش حاضر نشان داد میزان شیوه اختلالات روانپزشکی در زنان بیش از مردان است (۱۶/۲۶٪ در مقابل ۰/۵/۱۲٪) که با نتایج بررسی‌های انجام شده در ایران^(۱۸) و بررسی‌های انجام شده توسط ونکورف و همکاران (۱۹۸۷) واژکوئز-بارکوئو و همکاران (۱۹۸۷)، هولیفلد و همکاران (۱۹۹۰)، Lentinen و همکاران، Bahar و همکاران، Roca Kessler^(۲۱) همکاران همخوانی دارد^(۲۰،۲۶).

شواهد نشان می‌دهد که شیوه بالاتر اختلالات روانپزشکی در زنان نسبت به مردان، بیشتر به محدود بودن نقش زنان در فعالیت‌های اجتماعی، استرس‌های محیطی، مشکلات خانوادگی و عوامل بیولوژیکی مربوط است. یافته‌های این پژوهش همچنین

همانطور که اطلاعات جدول (۱) نشان می‌دهد میزان شیوه انواع اختلالات روان پزشکی در استان ۱۵/۲۷٪ می‌باشد. مقایسه نتایج این پژوهش با میزان شیوه به دست آمده در پژوهش قبلی در ایران نشان می‌دهد که میزان بدست آمده در حد برآوردهای است که مطالعات قبلی بدست آورده‌اند. مقایسه برآورد این مطالعه با میزان شیوه اختلالات روانپزشکی بدست آمده در مطالعاتی که از پرسش نامه SADS استفاده شده مثل مطالعه وایزمن^(۱) و همکاران (۱۹۷۸) با ۱۵/۱٪ درصد یکسان^(۱۲) و از یافته مدبیانوس و همکاران (۱۹۸۷) با ۱۹/۴ درصد پایین‌تر می‌باشد^(۱۳).

شایع‌ترین گروه اختلالات روانپزشکی در استان، اختلالات اضطرابی با ۶/۲۰ درصد بوده (جدول ۱) که نتایج بررسی انجام گرفته توسط افشاری منفرد و همکاران (۱۳۷۶) و صادقی و همکاران (۱۳۷۸) را مورد تأیید قرار می‌دهد. شایع‌ترین اختلال روانپزشکی در افراد تحت مطالعه، افسردگی اساسی با ۴/۷۷ درصد بود که یافته‌های بررسی‌های انجام گرفته توسط حرازی و باقری یزدی (۱۳۷۳)، یعقوبی و همکاران (۱۳۷۴)، همچنین نور بالا و همکاران (۱۳۷۸) را مورد تأیید قرار می‌دهد^(۸،۱۶،۱۷).

میزان شیوه انواع اختلالات پسیکوتیک در این مطالعه ۰/۹۶ درصد می‌باشد که از یافته بررسی‌های انجام گرفته در ایران بالاتر می‌باشد^(۱۸) ولی به یافته‌های مطرح شده توسط کاپلان و سادوک (۱۹۹۸) نزدیک‌تر است^(۱۹). میزان شیوه اختلالات

نتیجه‌گیری

یافته‌های این مطالعه نشان می‌دهد که میزان شیوع اختلالات روانپزشکی در زنان خانه‌دار بیش از دیگران می‌باشد و یافته‌های مطالعات انجام شده در ایران و جهان را مورد تأیید قرار می‌دهد. احتمالاً نداشتن درآمد، عامل استرس‌زاویکاری، محدودیت روابط اجتماعی و یکنواختی زندگی می‌تواند از جمله عوامل افزایش شیوع اختلالات روانپزشکی در زنان خانه‌دار باشد. نتایج بررسی نشان دهنده این است که افراد مورد مطالعه بخصوص زنان در گروه سنی باروری و مردان به علت استرس‌های شغلی، مشکلات اقتصادی، اجتماعی و خانوادگی، پیشتر دچار انواع اختلالات روانپزشکی گردیده‌اند که لازم است برنامه‌ریزی‌های اصولی در راستای پیشگیری و درمان این اختلالات، آموزش شیوه‌های درست مقابله با عوامل استرس‌زاویکاری آمدن با آنها به افراد جامعه صورت گیرد.

محدودیت‌ها:

پرسشنامه SADS در ایران برای اولین بار در مطالعات همه‌گیری شناسی اختلالات روانی به کار گرفته شده است، لذا دارای محدودیت‌هایی نیز می‌باشد. از جمله این محدودیت‌ها استفاده از ملاک‌های طبقه‌بندی تشخیصی موجود یعنی DSM-IV نشده‌اند، بنابراین در استفاده از یافته‌های تشخیصی می‌باشد احتیاط‌های لازم صورت گیرد.

در زمینه عوامل مخدوش کننده، همانطور که سیپسون و همکارانش (۲۰۰۲) مطرح نموده‌اند به دلیل تأثیر عوامل فرهنگی، مصاحبه‌های تشخیصی معتبر غربی، واجد اعتبار مناسب در تخمین شیوع اختلالات روانپزشکی می‌باشند ولی این امر را می‌توان به عنوان عامل مخدوش کننده در تعیین میزان شیوع اختلالات روانپزشکی لحاظ نمود.

کمبود بودجه و حجم بزرگ گروه نمونه (بیش از ۲۵۰۰۰ مورد در کشور) از یک سو و تعداد متغیرها و گستردگی بی‌حد داده‌های ۹۰۴ سؤالی پرسشنامه SADS از سوی دیگر، موانع جدی را در تجزیه و تحلیل آماری کل داده‌ها در برداشت، به نحوی که هیچ یک از برنامه‌های آماری شناخته شده گنجایش

نشان داد که میزان شیوع اختلالات روانپزشکی در افراد تحت مطالعه در مرکز استان و مناطق شهری بیش از مناطق روستایی است (۱۱/۷۹ درصد در مقابل ۷/۴۱ درصد) یافته‌های بدست آمده از بررسی‌های انجام گرفته توسط خسروی و همکاران (۱۳۷۳)، پلاهنج و همکاران (۱۳۷۴)، همچنین نوربالا و همکاران (۱۳۷۸) را مورد تأیید قرار می‌دهد^(۱۷)، اما با نتایج بدست آمده توسط یعقوبی و همکاران (۱۳۷۴) متفاوت می‌باشد^(۱۶). متفاوت بودن نتایج را می‌توان ناشی از ابزار و پرسشنامه به کار رفته جهت غربالگری و تشخیص گذاری، همچنین بافت فرهنگی اجتماعی مناطق مختلف کشور دانست. استرس‌های محیطی، شهرنشینی و مشکلات اقتصادی زندگی در شهرها را می‌توان از دلایل بالاتر بودن شیوع اختلالات روانپزشکی در مناطق شهری نسبت به روستایی بشمار آورد.

نتایج این بررسی نشان دهنده این است که شیوع اختلالات روانپزشکی در سنین ۲۶ سال به بالا بیش از ۱۸-۲۵ سال می‌باشد. اضطراب ناشی از تغییرات بیولوژیکی در زنان، زایمان‌های مکرر و مشکلات خانوادگی، همچنین استرس‌های شغلی، اجتماعی و اقتصادی در مردان را می‌توان از دلایل بالاتر بودن شیوع اختلالات در این سنین دانست. کاهش بار اختلالات روانپزشکی در افراد ۶۶ ساله و بالاتر شاید ناشی از تأمین نسی آنها یا احترام و جایگاه کهنسالان در بین فرزندان در فرهنگ یزد باشد. به علاوه این پژوهش نشان داد شیوع اختلالات روانی به طور معنی داری در افراد همسر مرده و طلاق گرفته بیش از سایر گروه‌های است.

نتایج بررسی‌های انجام گرفته در زمینه استرس، مؤید نتایج این بررسی می‌باشد که طلاق به عنوان یکی از عوامل استرس‌زاویکار کننده و مستعدساز اختلالات روانپزشکی است. شیوع اختلالات روانپزشکی در افراد باسوان ابتدایی و بی‌سواد بیش از سایر گروه‌ها بوده است. بیشتر بررسی‌های انجام گرفته در ایران دلایل سه‌گانه از اختلالات در افراد باسوان داشته‌اند و نتایج این بررسی، ایجاد ناید قرار می‌دهند. محدودیت‌های اجتماعی و فرهنگی همچنین ناتوانی افراد در استفاده از شیوه‌های مؤثر مقابله با این استرس‌زاویکار بی‌سواد بودن شیوع این اختلالات در افراد کم‌سواد و بی‌سواد دانست.

در ایران هنچاریابی نشده‌اند استفاده از کلیه تشخیص‌های بالینی این پژوهش باید با احتیاط صورت گیرد.

هرچند اعتبار و پایایی SADS در مطالعه مقدماتی بر روی ۲۰۰ بیمار انجام شده است اما پیشنهاد می‌شود که روایی و پایایی این پرسشنامه بر روی حجم نمونه بیشتری از بیماران با تشخیص‌های مختلف روانپزشکی انجام شود. همچنین با توجه به اهمیت عوامل فرهنگی در سبب شناسی، ظهور علایم، تشخیص و شیوع اختلالات روانپزشکی پیشنهاد می‌شود که اعتبار ملاک‌های تشخیصی DSM در ایران مورد مطالعه و بازبینی قرار گیرد. پیشنهاد می‌شود مشابه این پژوهش روی مهاجرین، پناهندگان و سایر ساکنین غیرایرانی نیز اجرا گردد.

سپاسگزاری

از کلیه همکاران ستادی و اجرایی طرح، معاونت تحقیقات و فناوری، معاونت سلامت، مرکز ملی تحقیقات علوم پزشکی کشور، دانشگاه علوم پزشکی بزد، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، معاونت پیشگیری سازمان بهزیستی کشور و ریاست وقت سازمان بهزیستی استان بزد، (آقای دکتر سید محمود میراب) و همچنین کلیه کارشناسان استان آقایان : سعید وزیری، ابراهیم تقی‌پور و خانم‌ها : زهرا غلام‌رضایی، صدیقه صدری، زهرا دشت‌آبادی، فرج گوهریان، طیبه ذاکر و شمسی خلیل‌زاده که ما را در به انجام رساندن این بررسی یاری داده‌اند، تشکر و قدردانی می‌گردد.

این حجم اطلاعات را ندادشتند. برای حل این معضل برنامه‌های مکمل آماری متعددی نوشته شد که تهیه هر کدام مستلزم وقت بسیار زیادی بود.

نمونه مورد مطالعه در این تحقیق شامل مهاجرین و ساکنین غیرایرانی در کشور نظیر مهاجرین افغانی و عرب نگردید. چون مطالعه برای همه گیرشناصی اختلالات روانپزشکی جمعیت ایرانی طراحی شده بود. در حالی که این گروه از مهاجرین در معرض خطر زیاد ابتلاء اختلالات روانپزشکی هستند. به علاوه این که از امکانات بهداشتی و درمانی کشور بهره می‌برند.

پیشنهادها

با توجه به نتایج این بررسی برآوردهای شود که حداقل ۱۰ درصد از جمعیت استان نیازمند خدمات بهداشت روان هستند. آگاهی از این مسأله، مسؤولیت سیاستگذاران و برنامه‌ریزان استان بزد را در ارتباط با تدوین کاربردی و اجرایی بهداشت روان بیش از پیش نمایان می‌سازد.

ابزار این پژوهش بر مبنای معیارهای تشخیصی DSM-IV تدوین یافته است، با توجه به اینکه اعتبار و روایی این معیارها هنوز در بسیاری از کشورها و از جمله ایران مورد ارزیابی قرار نگرفته‌اند. مجریان و همکاران این مطالعه، نظریه سایر محققین و متخصصین علوم بالینی همواره دغدغه میزان اعتبار و پایایی تشخیص DSM و SADS را داشته‌اند و ذهن خواننده را به این واقعیت معطوف می‌دادند که تازمانی که علایم تشخیص DSM

References

- 1- Robin LN. *Psychiatric epidemiology*. Arch Gen Psychiatry 1978; 35: 697-702.
- 2- Goldberg D. *The detection of psychiatric illness by questionnaire*. London: Oxford University Press; 1973.

- 3- Dohrenwend BP, Shrout PE. *Toward the development of a two-stage procedure for case-identification and classification in psychiatric epidemiology*. In: Simmons RG (ed), Research in Community and Mental Health. Vol 2. Greenwich, CT: JAI Press 1981; PP 295-323.

- ۴- Hodiamont P, Peer N, Syben N. *Epidemiological aspects of psychiatric disorder in a Dutch health area*. Psychol Med 1987; 17:495- 505.
- ۵- Lee CK, Kwak YS, Yamamoto J et al. *Psychiatric epidemiology in Korea. Part I: Gender and age differences in Seoul*. J Nerv Ment Dis 1990; 178:242- 246.
- ۶- محمدی محمدرضا، داویدیان هاراطون، نوربلا احمدعلی و همکاران. «بررسی همه‌گیری‌شناسی اختلالات روانپردازی در ایران (سال ۱۳۸۰)». مجله حکیم، ۱۳۸۲، ۱۶(۱) : ۵۵-۶۴.
- ۷- باقری یزدی سیدعباس، بوالهری جعفر، شاه‌محمدی داود. «بررسی اپیدمیولوژی اختلالات روانی در مناطق روستایی میبد یزد». فصلنامه اندیشه و رفتار، ۱۳۷۱، ۱(۱) : ۳۲-۴۲.
- ۸- حرازی محمدعلی، باقری یزدی سیدعباس. «بررسی اپیدمیولوژی اختلالات روانی در مناطق شهری شهرستان یزد». انتشارات حوزه معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد. ۱۳۷۳.
- ۹- نوربلا احمدعلی، محمد کاظم، باقری یزدی سیدعباس، یاسمی محمد تقی. «بررسی وضعیت سلامت روان در افراد ۱۵ سال و بالاتر در جمهوری اسلامی ایران». مجله حکیم. ۱۳۸۱، ۱: ۱-۱۰.
- 10- Dohrenwend BP, Dohrenwend BS. *Perspectives on the past and future of psychiatric epidemiology. The 1981 Rema Lapouse Lecture*. Am J Public Health 1982; 72:1271-1279
- 11- Simpson SG, McMahon FJ, McInnis MG, McKinnon DF, Edwin D, Folstein SE, et al. *Diagnostic reliability of bipolar II disorder*. Arch Gen Psychiatry 2002; 59:736-40.
- 12- Weissman MM, Mayers JK, Harding PS. *Psychiatric-disorders in a U.S urban community*. Am J Psychiatry 1978; 135:456- 462.
- 13- Medianos MG, Stefanis CN, Madianou D. *Prevalence of mental disorders and utilization of mental health services in two areas of greater Athens*. In: Cooper, B. Helgason, G (eds). *Psychiatric Epidemiology*. London: Croom Helm Ltd; 1987: 372-86.
- ۱۳- افشاری . منفرد ژاله، باقری یزدی سیدعباس، بوالهری جعفر. «بررسی اپیدمیولوژی اختلالات روانی در بین مراجعه کنندگان در مراکز های عمومی شهر سمنان». طب و تزکیه. ۱۳۷۶، ۱۰: ۱۵-۲۰.
- ۱۴- صادقی خیرالله و همکاران. «همه‌گیری‌شناسی بیماری‌های روانی در جمعیت شهری کرمانشاه». فصلنامه اندیشه و رفتار. ۱۳۷۹، ۳: ۱۶-۲۵.
- ۱۵- یعقوبی نورا...، نصر مهدی، شاه‌محمدی داود. «بررسی اپیدمیولوژی اختلالات روانی در مناطق شهری و روستائی شهرستان صومعه‌سرای گیلان». فصلنامه اندیشه و رفتار. ۱۳۷۴، ۴: ۵۵-۶۵.
- ۱۶- نوربلا احمدعلی، محمد کاظم، باقری یزدی سیدعباس. «بررسی شیوع اختلال‌های روانپردازی در شهر تهران». مجله حکیم. ۱۳۷۸، ۴: ۲۲۳-۲۱۲.
- ۱۷- نوربلا احمدعلی، محمد کاظم، باقری یزدی سیدعباس، یاسمی محمد تقی. «سیماهی سلامت روان در ایران». تهران، انتشارات مؤلف، ۱۳۸۰.
- 18- Kaplan HL, Sadock BL. *Kaplan and Sadock's Synopsis of psychiatry*. 8th. ed. Baltimore: Williams and Wilkins. 1998
- 19- Von Korff M, Nestadt G, Romanoski A, et al. *Prevalence of treated and untreated DSM-III schizophrenia in two stages community survey*. J Nerv Ment Dis 1985; 173:577-81.
- 20- Vazquez-Barquero JL, Diez-Manrique JF, Pena C, Aldama J, Samaniego Rodriguez C, Menendez Arango J, Mirapeix C. *A community mental health survey in Cantabria: A general description of morbidity*. Psychol Med 1987; 17:227- 241.
- 21- Hollifield M, Laton W, Spain D, Pule L. *Anxiety and depression in a village of Lesoto: A comparison with the United States*. Br J Psychiatry 1990; 156:343-350.
- 22- Lehtinen V, Joukamaa M, Lahtela K, Raitasalo R, Jyrkinen E, Maatela J, Aromaa A. *Prevalence of mental disorders among adults in Finland: basic results from the Mini Finland Health Survey*. Acta

- Psychiatr Scand 1991; 81: 418- 25.
- 23- Bahar E, Henderson AS, Mackinnon AJ. *An epidemiological study of mental health and socioeconomic conditions in Sumatra, Indonesia.* Acta Psychiatr Scand 1992; 85:257- 63
- 24- Kessler RC, Mcgonagle KA, Zhao S, Nelson CB, Hughes M, Eshleman S, Wittchen HU, Kendler KS. *Lifetime and 12-month prevalence of DSM-III-R psychiatric disorders in the United State.* Arch Gen Psychiatry 1994; 51: 9- 19.
- 25- Roca M, Gili M, Ferrer V, Bernardo M, Montano JJ, Salva JJ, Flores I, Leal S. *Mental disorders on the island of Formentera: prevalence in general population using the Schedules for Clinical Assessment in Neuropsychiatry (SCAN).* Soc Psychiatry Psychiatr Epidemiol 1999; 34(8):410- 5.
- ۲۵- خسروی شمسعلی. «بررسی اپیدمیولوژی اختلالات روانی در مناطق شهری و روستایی بروجن چهارمحال و بختیاری». پایان نامه کارشناسی ارشد آموزش بهداشت، دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی تهران. ۱۳۷۳.
- ۲۶- پالانگ حسن، نصر مهدی، براهنی محمد تقی، شاه محمدی داود. «بررسی همه گیرشناسی اختلالات روانی در شهر کاشان». فصلنامه اندیشه و رفتار. ۱۳۷۴؛ ۴: ۲۷-۴۹.